

Elefantul de la circ

Venea circul! Acolo erau lei, tigri, elefanți, cămile, urși, maimuțe, zebre, girafe și păuni. Copiii se înghesuiau de-a lungul drumului și ochii lor sclipeau de nerăbdare. Întâmplarea la care aveau să fie martori va fi mai uluitoare decât orice număr de circ. Erau pe cale să aibă parte de un exemplu de ascultare pe care nu aveau să-l uite niciodată. În afara orașului câțiva circari întindeau pe iarbă un imens cort roșu cu alb. Alții au înfipt niște țaruși lungi legându-i de niște inele lustruite din alamă.

Spre surprinderea copiilor, un tânăr, nu mai mare decât ei, s-a apropiat și uitându-se la cort își încrucișă brațele și cumpăni situația. Câteva minute mai târziu tânărul își făcu din nou apariția. Lângă umărul lui drept păsea un splendid elefant indian! Câtă vreme tânărul a înaintat, elefantul l-a urmat ascultător. Când tânărul s-a oprit, elefantul s-a oprit și el.

Tânărul i-a spus: „Îngenunchează!” și s-a urcat pe elefant, apoi îi spuse: „Trage!”. Baza stâlpului se deplasa pe pământ și vârful stâlpului începu să se înalțe. Întreaga greutate a cortului era susținută de acest stâlp, însă elefantul nici că tresărea. Continua să tragă. Stăpânul se aplecă încă o dată și îi șopti un singur cuvânt și anume: „Oprește-te!”. Copiii văzură elefantul oprindu-se brusc când tocmai pășișe. Stâlpul stătea perfect drept, iar dacă era să cadă, toți oamenii erau în mare pericol. Elefantul își făcuse treaba.

Mai exista însă o problemă, una mică ce putea deveni catastrofală. Lucrătorii, în graba lor de a pregăti reprezentația de seară, înălțaseră cortul într-un loc greșit. Toată hrana animalelor fusese depozitată pe celălalt mal al râului. Lipsa mâncării însemna animale flămânde, iar animale flămânde însemnau lei flămânzi, iar leii flămânzi însemnau ...Oh, vai și amar! Îndrăzneț, tânărul, cu elefantul în urma lui, păși în față. Îi spuse pur și simplu: „Adu!”. Numai de câțiva pași, elefantul se întoarse și se îndreptă spre râu. Intră în apă fără să știe cât de adâncă era. La început, elefantul părea nedumerit. Apoi își vârî cu grijă fildeșii puternici sub unul dintre paleții cu hrană din fața lui și își încolăci zdravăn trompa lungă în jurul baloților cu hrană de deasupra, pentru a-i împiedica să cadă. Arătând mai degrabă a stivuitoare decât a elefant, se întoarse și intră din nou în apă. Ținând hrana sus deasupra apei pentru a nu o uda, elefantul își croi drum înapoi. Și tot așa traversă râul dus - întors. Toată după-amiaza până spre seară trudi, la transportarea tuturor paleților cu hrană, care acum zăceau la picioarele stăpânului său.

Când totul fusese făcut, uluitoarele animale care hrănise un circ întreg, păși lângă stăpânul său, își plecă ușor capul și începu parcă să susure ceva. Deși nu mâncase nimic, deși muncise o zi întreagă, deși era ud learcă și înfrigorat susurul lui plăcut îi exprima bucuria. Spectacolul a început!

Și toate acestea se datorau unui elefant ascultător.